

РЕШЕНИЕ

№ 23232

гр. София, 06.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в
публично заседание на 27.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разглежда дело номер **6750** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. Х. Т., като пълномощник на В. В. К. от [населено място], действащ лично и със съгласието на родителите си В. К. К. и Б. И. Г., срещу ЗАПОВЕД №2425/01.07.2024г. на директора на Спортно училище „Ген. В. С.“ (СУ). С оспорвания административен акт, на основание чл.259, ал.1, чл.203, ал.1 и чл.205, ал.1 във вр. с чл.199, ал.1, т.4 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО) и чл.58 от Наредбата за приобщаващото образование (Наредбата) на В. В. К. - ученик в VIII^г клас, е наложена санкция „Преместване в друго училище“ до края на първия срок на учебната 2024/2025г.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена при допуснати съществени нарушения на административно-процесуалните правила и в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Поддържа, че в нарушение на чл.65 от Наредбата ученикът не е бил изслушан относно фактите и обстоятелствата свързани с конкретното нарушение и не са му били поискани и съответно дадени писмени обяснения по въпроса. Твърди, че е била ограничена възможността родителите му да участват в процедурата по налагане на санкцията, тъй като не са били известени за това какви негови действия ще бъдат обсъждани на педагогическия съвет, проведен на 28.06.2024г. Оспорва твърдението в административния акт, че спрямо него са били предприети стъпки за въздействие на вътрешната мотивация, предвидени в чл.45 от Наредбата. Изтъква, че в рамките на 8 месеца на ученика са били наложени последователно три дисциплинарни наказания, включително най-тежкото – „Преместване в друго училище“, без от страна на училището да са били изпълнени

императивните изисквания, установени в Наредбата и в закона. Претендира, че не е извършил действия, които да бъдат квалифицирани като нарушения по смисъла на чл.172, ал.1 ЗПУО. Смята, че оспорваният административен акт страда от съществен порок във формата, тъй като не е мотивиран според изискването на чл.59, ал.2 АПК, а определената санкция е непропорционална и не съответства на преследваната от закона цел. Твърди, че при определяне на процесното наказание директорът на Спортното училище е приел, че на ученика вече е била наложена санкция „Предупреждение за преместване в друго училище“, без да отчете факта, че предходното наказание не е влязло в сила, тъй като е оспорено пред Административен съд София – град (АССГ) и има образувано съдебно производство. Чрез процесуалния си представител адв. Т. моли съда да отмени Заповед №2425/01.07.2024г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък. Евантуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от ответника адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – ДИРЕКТОР на Спортно училище „Ген. В. С.“, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. Н. М. поддържа, че оспорваната Заповед е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира за разноски. Евантуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

През учебната 2023/2024г. жалбоподателят В. К. е бил ученик в VIII клас в СУ „Ген. В. С.“. Не е спорно по делото и се установява с приетите писмени доказателства, че през втория учебен срок ученикът е бил преместен от VIII^в в VIII^г клас.

Със Заповед №393/27.10.2023г. на директора на Спортното училище на В. К. е наложена санкция „Забележка“, на основание чл.203, ал.1 във вр. с чл.199, ал.1, т.1 ЗПУО и чл.45 от Наредбата, за получени 5 (пет) бр. забележки за лоша дисциплина. По делото не се твърди и не са ангажирани доказателства тази санкция да е била оспорена от ученика по административен или по съдебен ред, поради което и съдът приема, че е влязла в сила.

Със Заповед №1132/02.02.2024г. на ученика е наложена санкция „Предупреждение за преместване в друго училище“, на основание чл.259, ал.1, чл.203, ал.2 във вр. с чл.199, ал.1, т.3 ЗПУО и чл.45 от Наредбата. Този административен акт е бил оспорен по административен ред пред министъра на младежта и спорта, а впоследствие и по реда на чл.205, ал.5 ЗПУО при което пред АССГ е образувано адм. дело №6450/2024г. С Определение №17348/19.09.2024г. съдът е оставил без разглеждане жалбата на В. К. срещу Заповед №1132/02.02.2024г. на директора на СУ „Ген. В. С.“ и е прекратил производството по делото. Този съдебен акт е потвърден с Определение №3203/26.03.2025г. на Върховния административен съд (ВАС), състав на Пето отделение по адм. дело №2499/2025г., с което и е влязла в сила Заповед №1132/02.02.2024г. за налагане на санкция „Предупреждение за преместване в друго училище“.

Производство по налагане на процесната санкция е започнало по мотивирано предложение с вх. №6298/20.06.2024г. на класния ръководител на VIII^г клас (л.44) за което са били уведомени родителят В. К. (писмо изх. №1520/20.06.2024г., л.45) и Дирекция „Социално подпомагане“ на район „С.“ (писмо изх. №1521/20.06.2025г., л.46). На 24.06.2024г. е била проведена среща между

ученика В. К., класния ръководител на VIII^г клас и педагогическия съветник на училището, за която е съставен протокол №47 (л.53). За поведението и проявите на ученика В. К. е бил изготвен Доклад от педагогическия съветник в СУ (вх. №6363/26.06.2024г., л. 50-52).

На 28.06.2024г. е проведен Педагогическия съвет на СУ „Ген. В. С.“ за който е съставен Протокол №12 (л.41 – 43). С Решение по т.1 Педагогическият съвет е приел на В. К. да бъде наложена санкцията по чл.199, ал.1, т.4 ЗПУО - „Преместване в друго училище“ за това, че след като вече му е било наложено наказание „Предупреждение за преместване в друго училище“ няма промяна в поведението и отношението на ученика: той продължава да нарушава дисциплината в учебните часове, държи се неуважително към учителите и съучениците си, проявява вербална и физическа агресия и към ученици от други класове. Възприето е от Педагогическия съвет, че осъществяваната подкрепа за превенция на проблемното поведение на ученика е затруднена както от неговото отношение към институцията, така и от това на неговия баща В. К..

Производството е приключило с постановяване на оспорваната Заповед.

За изясняване на делото от фактическа страна са събрани гласни доказателства. Съдът кредитира показанията на свидетелите В. А. Ц. и В. С. Д. - Х., като логични, последователни и основани на преки техни впечатления.

Свидетелката В. Ц. разказва, че в качеството ѝ на педагогически съветник в Спортното училище, осъществява ролята на посредник при разрешаване на конфликти като консултира учениците, родителите, учителите и треньорите. Още в първите дни след назначаването ѝ на длъжността на 04.12.2023г. се запознала с В. К. по повод на негова проява – счупил маса в един от кабинетите на училището. Последвали множество оплаквания срещу този ученик от негови учители за това, че нарушава учебния процес. Впечатленията на свидетелката са, че ученикът системно не спазвал дисциплината по коридорите, проявявал агресия към други деца от училището. Заради негова агресивна проява се стигнало до печално известен случай в който друг човек нахлул с бравда в училището. След нейното постъпване като педагогически съветник провеждали множество разговори с ученика и неговия баща. В тези разговори В. заемал защитна позиция като negliжирал стореното от него, оправдавал се, че не бил сам или, че не той е бил виновен за определена случка. Свидетелката си спомня случай в който сутринта имало оплакване, че В. не спазва дисциплината в час по география, а след обяд учителката по математика го довела в кабинета на педагогическия съветник заедно с друго момче с което се сбили. В. се опитал да се оневини, но след преглед на камерите в училището било установено, че именно той е инициатор на сбиването, а другото дете е било жертва. Заявява, че не получава съдействие от бащата на ученика, напротив изпитва притеснение и се страхува от реакциите му, заради което на срещите провеждани с родителя на В. се налагало винаги да присъстват много хора.

Свидетелката В. Д. – Х. разказва, че от м. март 2018г. работи в СУ „Ген. В. С.“ като психолог и преподавател по философия и гражданско образование. През учебната 2023/2024г. е била класен ръководител на VIII^г клас. В началото на 2024г., във връзка с настъпил инцидент с друго дете, В. К. е бил преместен в нейния клас по искане на баща му. Още в първите дни след преместването се наложило да покани родителите на В. за разговор по повод неприемливо поведение на ученика в час по български език. В разговора участвал В., както и други учители, включително заместник директорите по спортна и административна дейност. Единственият въпрос който представлявал интерес за бащата бил свързан с това дали и други ученици са участвали в инцидента и дали техните родители са били уведомени за това. В продължение на учебната година се налагало многократно свидетелката да разговаря с родителите по поводи на неприемливо поведение от страна на В. – понякога по телефона, в други случаи в училището. В качеството ѝ на психолог и на класен ръководител опитвала в разговори с ученика да даде насоки за промяна в поведението

му. В края на учебната година и от началото на следващата В. започнал да отказва разговори с класния ръководител с мотив, че без присъствие на родител няма да говори и няма да подписва нищо. Свидетелката има впечатление, че когато В. е извършил някакво провинение бащата се отзовава, но заема обвинителна позиция спрямо училището и изтъква какво според него не е било направено. От друга страна, когато било установено, че ученикът е преписвал на класното по математика, неправомерно използвайки техническо устройство, бащата сам иницирал разговори с класния ръководител най-малко три пъти с цел да търси извинение. Смята, че преместването на В. в VIII^г клас е създало напрежение, а част от децата не желаят да общуват с него. Търсила е съдействие и от треньорите на момчето, но те не се ангажирали да му повлияят, тъй като според тях в залата за тренировки той бил перфектен.

За установяване на спорните факти по делото са приети относими писмени доказателства, които съдът ще обсъди при формиране на правните изводи: Молба от В. К. до директора на СУ „Ген. В. С.“ (л.13); План за подкрепа на детето/ученика от ЕПЛР от 09.10.2023г. (л.17, 18); План за подкрепа на детето/ученика от ЕПЛР от 09.02.2024г. (л.19, 20); Протокол №22/19.02.2024г. (л.21); Писмо от председателя на Държавната агенция за закрила на детето (ДАЗД, л.22 -24); Доклад от директора на СУ „Ген. В. С.“ с изх. №1633/03.07.2024г. (л.35); Протокол №30/27.05.2024г. (л.54); Протокол №44/15.03.2024г. (л.55); Сигнално писмо до заместник директора на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР, л.80); Писмо до президента на РБългария и до министъра на младежта и спорта (л.83, 84); Правилник за дейността на училището за учебната 2023/2024г. (л. 99-101); Етичен кодекс на училищната общност в СУ „Ген. В. С.“ за учебната 2023 – 2024г. (л. 103-107); Мотивирано предложение с вх. №4440/12.02.2024г. (л.110); Докладна с вх. №4472/14.02.2024г. (л.113); Докладна с вх. №4514/16.02.2024г. (л.114); Становище на Координационния съвет от 21.02.2024г. (л.116); Протокол за отговор на тормоз №1/21.02.2024г. (л.117); Докладна с вх. №4625/26.02.2024г. (л.118); Становище на Координационния съвет от 06.03.2024г. (л.119); Протокол за отговор на тормоз №2/06.03.2024г. (л.120); Докладна с вх. №4838/14.03.2024г. (л.121); Докладна с вх. №5640/07.05.2024г. (л.123); Докладна с вх. №5648/07.05.2024г. (л.124); Доклад вх. №5782/15.05.2024г. (л.125); Докладна с вх. №5969/29.05.2024г. (л.127); Докладна с вх. №6107/07.06.2024г. (л.129); Докладна записка с вх. №6129/07.06.2024г. (л.130); Докладна записка с вх. №6198/12.06.2024г. (л.131); Сведение от 13.06.2024г. (л.132); Становище на Координационния съвет от 14.06.2024г. (л.133); Протокол за отговор на тормоз №4/14.06.2024г. (л.134); Писмо до председателя ДАЗД с изх. №1570/28.06.2024г. (л. 139-142); Доклад до началника на Регионалното управление на образованието (РУО) С. – град (л.144); копие от Регистър за случаите на тормоз в СУ „Ген. В. С.“ (л.145, 146); копие от Ученическа книжка на В. В. К. за учебната 2023/2024г. (л.147 – 160); Писмо от СДВР, Първо районно управление с изх. №225р-2570/20.01.2025г. (л.172); Писмо от кмета на район „С.“ с изх. №РСЛ24-ДИ11-91-(24)/21.01.2025г. (л.173 -177).

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в срок срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, с който пряко и непосредствено се засягат права на жалбоподателя и който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно приложимата норма на чл.205, ал.5 ЗПУО.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на административния акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №2425/01.07.2024г. е издадена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, установени в чл.203, ал.1 ЗПУО.

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Редът и условията за налагане на санкции на учениците са регламентирани в ЗПУО – Глава девета, Раздел III, чл.199 – чл.207 и в Глава трета от Наредбата за приобщаващото образование (чл.58 – чл.69). В случая процедурата е била спазена: В съответствие с чл.204, ал.1 ЗПУО за образуваното производство са били уведомени родителите на ученика В. К., както и Отдел „Закрила на детето“ към Дирекция „Социално подпомагане“. Ученикът е участвал в производството като е бил изслушан на среща проведена на 24.06.2024г. в присъствие на класния ръководител, педагогическия съветник и учителя по математика (чл.204, ал.3 ЗПУО). На същата среща му е била дадена възможност да се запознае с информацията от класния ръководител. Според отразеното в Протокол №47/24.06.2024г. К. е декларирал, че родителите му са получили уведомлението за началото на производството по налагане на санкцията чрез онлайн платформата „Школо“ (shkolo.bg), но е отказал да подпише протокола поради отсъствие на баща му.

Няма спор по делото, че родителите и ученикът са били уведомени за провеждането на Педагогическия съвет на 28.06.2024г. Това обстоятелство съдът намира за установено с приета по делото Молба (л.13, 14), видно от която ученикът, със съгласието на родителите си В. К. и Б. Г., е сезирал директора на училището с искане да бъде спряно производството по налагане на санкцията. В молбата изрично е посочено, че на 28.06.2024г. е насрочен Педагогически съвет, като част от административната процедура по чл.199 и сл. ЗПУО.

В съответствие с разпоредбите на чл.66 и чл.67 от Наредбата, преди налагане на санкцията е било взето становище от класния ръководител, а тежестта на нарушението и обстоятелствата при които е извършено са били обсъдени на Педагогическия съвет от 28.06.2024г.

Решаващият състав на съда приема, че оспорваната Заповед е съответна на материалноправните норми и на целта на закона за интелектуално, емоционално, социално, духовно-нравствено и физическо развитие и подкрепа на всяко дете и на всеки ученик в съответствие с възрастта, потребностите, способностите и интересите му, формулирана в чл.5 ЗПУО.

Съгласно чл.199, ал.1 ЗПУО за неизпълнение на задълженията, определени в този закон, в нормативните актове по неговото прилагане и в правилника за дейността на училището, след изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на учениците, може да се налагат санкциите посочени в т.1 – т.4, сред които и „Преместване в друго училище“ (т.4). В ал.4 на чл.200 ЗПУО е регламентирано, че санкцията "преместване в друго училище" се налага за извършени от учениците тежки или системни нарушения на задълженията, регламентирани в чл.172, ал.1 ЗПУО. Законът за предучилищното и училищното образование не съдържа легални определения за „системни“ и за „тежки“ нарушения. Обичайно в практиката се приема, че системност е налице при извършване на три или повече нарушения в период от една година (в случая на една учебна година). Тежки са нарушенията, които имат значително негативно въздействие върху отделни лица и/или обществото като цяло.

В случая безспорно се установява със събраните по делото писмени и гласни доказателства, че ученикът В. К. системно е нарушавал задълженията, установени в чл.172, ал.1 ЗПУО: да съхранява авторитета на училището и училищната общност и да

допринася за развитие на добрите традиции (т.1); да зачита правата, честта и достойнството на другите, както и да не прилага физическо и психическо насилие (т.3); да носи ученическата си лична карта в училище и извън него (т.7); да спазва правилата за поведение в паралелката и в училището (т.9); да спазва правилника за дейността на институцията (т.10); да не възпрепятства със своето поведение и постъпки нормалното протичане на учебните часове (т.11), както и задълженията регламентирани в чл.48 от Правилника за дейността на училището за учебната 2023-2024г. Неоснователно е възражението, направено от процесуалния представител на жалбоподателя в молбата от 25.11.2024г. (л.167, 168), че ученикът и родителите му не са запознати и виждат за пръв път в настоящото производство Правилника за дейността на училището и Етичния кодекс на училищната общност в СУ „Ген. В. С.“ за учебната 2023-2024г. В съответствие с изискването на чл.175, ал.3 ЗПУО Правилникът и Е. кодекс за учебната 2023-2024г. са публикувани на интернет страницата на училището: <https://sugvs-sofia.com/documents/priem-2023-24>, като задължение на ученика и на родителите е да се запознаят с установените в тях правила и норми на поведение (така чл.172, ал.1, т.10, чл.210, ал.1, т.4 ЗПУО). Следва да се отбележи, че основанието на предходните наказания „Забележка“ и „Предупреждение за преместване в друго училище“, наложени на ученика в рамките на същата учебна година, е именно неизпълнение на задължения, установени в закона и в Правилника на училището. След като и ученикът и родителите му са били уведомени за наложените наказания, то несъстоятелно е да се твърди, че не знаят и не са запознати с правата и задълженията, установени в Правилника на училището.

На следващо място неоснователно е оплакването в жалбата, че процесната санкция „Преместване в друго училище“ е наложена без да е влязло в сила предходното наказание „Предупреждение за преместване в друго училище“. От анализа на приложимата разпоредба на чл. чл.200, ал.4 ЗПУО следва извод, че извършването на тежки *или* на системни нарушения е самостоятелно основание за налагане на най-тежките санкции - „преместване в друго училище“ и „преместване от дневна форма в самостоятелна форма на обучение“. Законът не поставя като условие за законосъобразност на санкцията по чл.199, ал.1, т.4 „преместване в друго училище“ преди това на ученика да са били наложени последователно по-леките санкции, предвидени в т.1 „Забележка“, т.2 „Преместване в друга паралелка в същото училище“ и т.3 „Предупреждение за преместване в друго училище“, още по-малко това да е станало с влязъл в сила административен акт.

Фактът, че със Заповеди на директора на училището с №393/27.10.2023г. и №1132/02.02.2024г. на жалбоподателя К. са били наложени две други санкции в рамките на една учебна година, за нарушения на задълженията на ученика, установени в закона и в Правилника на училището, единствено сочи на системност в поведението на ученика. Независимо от това обаче, след като е бил преместен в друга паралелка на училището и след като му е било наложено наказание „Предупреждение за преместване в друго училище“, В. К. е извършил други (повече от три) нарушения на дисциплината и на задълженията, регламентирани в чл.172, т. т. 1, 3, 7, 9 и 10 ЗПУО: възпрепятствал провеждането на учебния процес като системно нарушавал дисциплината в различни часове; уронвал авторитета и накърнявал достойнството на учителите; проявявал вербална и физическа агресия спрямо негови съученици; нарушавал реда в училище. Извършването на тези нарушения се установява от приетите и неоспорени писмени

доказателства: Докладна от 14.02.2024г. (10 дни след налагане на предходното наказание) дадена от учителя по български език и литература с която уведомява директора на Спортното училище, че на 13.02.2024г. В. е нарушил учебния процес като е проявил словесна агресия и използвал обидни квалификации спрямо негови съученици; Докладна с вх. №4514/16.02.2024г. дадена от учителя по География и икономика, с която информира директора на училището и класния ръководител за проявено от В. К. на 13.02.2024г. обидно и неуважително отношение към негови съученици, както и заплаха към учителя - за забавление да го нареже с макетно ножче; Протокол за отговор на тормоз/насилие №1/21.02.2024г. - описан е случай от 14.02.2024г. в който след първия учебен час в коридора на училището В. обиждал негова съученичка Б., която от своя страна проявила насилие и го ударила; Протокол за отговор на тормоз/насилие №2/06.03.2024г. изложено е, че след 13.02.2024г. когато ученикът е преместен в VIII^г клас, системно уронва достойнството на свои съученици, възпрепятства нормалното протичане на учебните часове, проявява вербална агресия чрез отправяне на обиди и заплахи към ученици и учители; Протокол за отговор на тормоз/насилие №4/14.06.2024г. – описан случай в час по физика където ученикът В. К. уронва авторитета на учителя като му отправя обидни квалификации, впоследствие самоволно напуска учебния час, а след връщането му от педагогическия съветник продължава да нарушава дисциплината. При разговор с училищния педагог омаловажава случилото се и не намира поведението си за укоримо. Видно е от приетото по делото копие от онлайн платформата „Школо“, че в периода 22.02.2024г. – 12.06.2024г., след налагане на предходната санкция „Предупреждение за преместване в друго училище“ на 02.02.2024г., в училищния електронен дневник са вписани 10 (десет) бр. забележки към ученика В. К. за лоша дисциплина, неуважение, липса на внимание, като всеки от случаите е описан достатъчно подробно и ясно, така щото неговите родители и самият той да могат да разберат в какво е обвинен. От горното следва еднозначен извод, че във времето след като му е била наложена друга санкция, ученикът не е коригирал поведението си и е извършил множество нарушения на задълженията, установени в чл.172 ЗПУО и в Правилника за дейността на училището, които сочат на системност по смисъла на чл.200, ал.4 ЗПУО.

Съдът приема, че наложената санкция е пропорционална, съобразена с тежестта на нарушението, личността и поведението на ученика. Видно от събраните доказателства при избора на наказанието са били взети предвид всички факти и обстоятелства при извършване на нарушенията, както и е отчетено поведението на ученика преди и след осъществяване на деянията, както и отношението на неговия родител В. К.. Мотиви в тази насока се съдържат в съпътстващите документи, удостоверяващи предприетите от учебното заведение действия за мотивация и преодоляване на проблемното поведение на ученика: План за подкрепа на детето от 09.02.2024г.; Протокол №22/19.02.2024г. от проведена среща с родителя В. К.; Протоколи от проведени срещи между ученика, педагогическия съветник и класния ръководител.

По изложените доводи съдът в решаващия си състав приема, че Заповед №2425/01.07.2024г. на директора на СУ „Ген. В. С.“ е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника се дължат разноски, в размер на 1000 (хиляда) лева – за адвокатско възнаграждение, съгласно представения списък и доказателства за извършването им. Неоснователно е

направеното от процесуалния представител на жалбоподателя възражение за прекомерност на заплатеното от ответника адвокатско възнаграждение предвид фактическата и правна сложност на делото и ангажираността на адвоката в проведените две открити заседания в които е вземал активно участие при събиране на доказателствата, изразяване на становища в подкрепа на твърденията си.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. К. от [населено място], действащ лично и със съгласието на родителите си В. К. К. и Б. И. Г., срещу ЗАПОВЕД №2425/01.07.2024г. на директора на Спортно училище „Ген. В. С.“.

ОСЪЖДА В. В. К. с ЕГН [ЕГН], действащ лично и със съгласието на родителите си В. К. К. и Б. И. Г., да заплати на Спортно училище „Ген. В. С.“, представлявана от директора, с адрес: [населено място], [улица], сумата от 1000 (хиляда) лева - разноски по адм. дело №6750/2024г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова